

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 8 april 1921 kl. 3 e. m.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts framställning rörande
ordinarie reservationsanslaget till remontering för år 1922.*

(1:a avd.).

I den till riksdagen avlätna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Kungl. Maj:t under återopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över försvarsärenden den 7 januari 1921, punkt 38, föreslagit riksdagen att öka ordinarie reservationsanslaget till remontering, nu 466,750 kronor, med 1,319,466 kronor till 1,786,216 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokoll sid. 148—167.

1920 års riksdag anvisade till remontering under år 1921 ett anslag av 466,750 kronor. Det av Kungl. Maj:t för samma år äskade beloppet utgjorde 803,694 kronor.

Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag avser inköp av 865 remonter efter ett beräknat medelpris av 1,900 kronor ävensom inlösen av 25 tjänstehästar efter ett medelpris av 2,400 kronor. För dessa ändamål skulle erfordras ett belopp av 1,703,500 kronor. Kungl. Maj:ts
förslag.

Vidare har av Kungl. Maj:t äskats för transport-, rese- och diverse kostnader 220,575 kronor samt för bestridande av omkostnader vid depåerna 26,541 kronor. Slutligen har för ersättning av å depå störtade remonter begärts 43,100 kronor.

Genom försäljning av 700 utrangerade hästar till ett beräknat medelpris av 125 kronor per styck samt i ersättning för 50 till tjänstehästar uttagna stamhästar efter 2,400 kronor för varje hava beräknats inflyta 207,500 kronor.

Det av Kungl. Maj:t nu äskade anslaget till remontering har alltså upptagits med $(1,703,500 + 220,575 + 26,541 + 43,100 - 207,500) = 1,786,216$ kronor.

Utskottets
yttrande.

I fråga om det antal remonter, som under 1922 bör inköpas, torde detta antal, då det ej synes uteslutet, att kavalleriets häststyrka efter genomförd revision av vårt försvarsväsen kommer att nedgå, kunna begränsas till 650 stycken. Beträffande antalet tjänstehästar, som enligt Kungl. Maj:ts förslag böra under samma år inlösas, synes däremot intet vara att erinra.

Vad medelinköpspriset för remont angår, torde detsamma med hänsyn till de numera betydligt lägre hästpriserna kunna bestämmas till 1,300 kronor. På grund av rådande fluktuationer i dessa priser måste emellertid denna beräkning av medelpriset under år 1922 endast utgöra en förslagsberäkning. Utskottet förutsätter, att inköpen ske på för staten förmånligaste sätt.

I anslutning till det sålunda beräknade remontpriset torde såväl inköpspriset för tjänstehäst som priset på till tjänstehäst uttagen stamhäst böra sättas till 1,800 kronor.

Med utgångspunkt från vad sålunda av utskottet anförts, har utskottet beräknat förevarande anslag på följande sätt.

Utgifter.	Kronor.	Summa kronor.
Inköp av remonter och stamhästar.		
650 ersättningsremonter à 1,300 kronor	845,000:—	
25 tjänstehästar à 1,800 kronor	45,000:—	
	890,000 —	
Transport-, rese- och diverse kostnader.		
650 ersättningsremonter à 255 kronor	165,750 —	
Omkostnader vid depåerna.		
Kostnader för 5 remontdepåer	25,000 —	
Å depå störtade remonter.		
20 remonter à 1,555 kronor	31,100 —	1,111,850 —
Inkomster.		
Utrangerade stamhästar.		
700 hästar à 125 kronor	87,500 —	
Ersättning för till tjänstehästar uttagna stamhästar.		
50 under år 1922 uttagna hästar à 1,800 kronor	90,000 —	177,500 —
Återstod att av riksdagen beviljas kronor	— —	934,350 —

Utskottet hemställer,

att riksdagen må öka ordinarie reservationsanslaget till remontering, nu 466,750 kronor, med 467,600 kronor till 934,350 kronor.

Stockholm den 8 april 1921.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren, herrar S. H. Kvarnzelius, C. J. G. Swartz, A. C. Lindblad, N. A. Nilsson, H. F. Lamm, H. M. Bäckström, J. L. Widell, O. U. B. Olsson, C. G. Ekman, O. Bergqvist, E. A. Hallin och C. P. V. Nilsson samt
från andra kammaren: herrar A. Anderson i Råstock, A. Wiklund, J. Jönsson i Revinge, O. H. Waldén, P. Nilsson i Bonarp, C. R. Jansson i Falun, P. B. Nilsson i Landeryd, S. E. J. Lübeck, W. Bäckström, O. Osberg, E. Andersson i Prästbol och J. E. Andersson i Ovanmyra.

Reservation:

av herrar A. C. Lindblad, N. A. Nilsson, H. M. Bäckström, O. U. B. Olsson, A. Anderson i Råstock, O. H. Waldén, C. R. Jansson i Falun och E. Andersson i Prästbol, vilka ansett, att utskottets yttrande och förslag bort hava följande lydelse:

»I föregående års statsverksproposition gav utredningen för hemställan om anslag till remontering vid handen, att antalet av hästar vid armén vore så stort, att deras skötsel på grund av de stora manskapsvakanserna i allt för hög grad inkräktade på de värnpliktigas utbildning. I försvarsrevisionen ansågs det rent av böra tagas under övervägande, om man inte för nedbringande av hästantalet borde höja kassationsprocenten för ett år till 18 från 9 procent. En reducering av hästantalet syntes ävenledes motiverat av att försvarsrevisionen säkerligen komme att medföra inskränkningar i fråga om kavalleriet.

Under dessa förhållanden beslöt riksdagen en avsevärd nedsättning i remonteringen för år 1921. Antalet i den kungliga propositionen be-

räknade remonter (982 plus 25 vid depåerna störtade) sänktes till 335, vartill så skulle komma inlösen av 30 tjänstehästar. Alltså beräknades anslaget för sammanlagt 365 hästar.

Innevarande års riksdag har i anslutning till statsutskottets förslag (nr 4 B) beslutat avslå väckt motion om förstärkning på tilläggsstat av remonteringsanslaget under hänvisning till att den förefintliga reservationen å anslaget (omkr. 200,000 kr.) kan tagas i anspråk. Därigenom torde ytterligare 100—120 remonter kunna inköpas under året utöver de 335, till vilka anslag beviljats.

De skäl, som i fjol föranledde riksdagen till reducering av det begärda antalet remonter, äro fortfarande i stort sett lika tungt vägande, ty även om manskapsvakanserna i år icke äro så avsevärda, måste hänsyn dock alltjämt tagas till den under nuvarande provisorium minskade övningstiden för de värnpliktiga. I väntan på försvarsrevisionens utredning rörande nedsättningen av vårt kavalleri och på grund av det svåra finansiella läget bör således riksdagen, enligt utskottets mening, inte öka remonteringen år 1922 utöver ett antal hästar, motsvarande de av förra årets riksdag för 1921 års remontering beräknade jämte dem, som i år kunna anskaffas för den förefintliga reservationen å anslaget.

Som skäl för remontering i större utsträckning har också anförts, att remontuppfödarnas intresse för den varmblodiga hästaveln skulle äventyras, om de inte finge till kronan sälja remonter i samma utsträckning som de senaste åren. Det synes dock utskottet, som om remontuppfödarnas intresse, efter den missräkning, för vilken de varit utsatta på grund av föregående års riksdagsbeslut, snarare krävde en försiktigare remontering, som i någon mån kunde trygga dem mot stora omkastningar i deras avsättning. Men härtill kommer, att stuteriöverstyrelsen, enligt vad utskottet under hand inhämtat, söker inrikta den varmblodiga hästaveln i landet på att inom en nära framtid få varmblodiga hästar, som ej bli användbara endast för arméns behov utan även användbara som arbetshästar. Uppfödarna av denna typ varmblodiga hästar skulle således för framtiden ha utsikter att få avsättning för sina hästar, även om dessa ej godkännas vid remonteringen. Därför föreligger ej heller någon större fara för att kronan inte för framtiden skulle kunna tillgodose sitt behov av remonter inom landet, fastän remonteringen under tiden för försvarsrevisionens arbete måste bli avsevärt lägre än åren närmast före 1921.

Då riksdagen ansett sig kunna beräkna årets remontpris till i medeltal 1,400 kronor, anser utskottet med hänsyn till de alltjämt fallande priserna skäl föreligga att för år 1922 beräkna ett medelpris på 1,300 kronor.

Departementschefens uppfattning, att omkostnaderna vid depåerna endast i mindre grad påverkas av antalet remonter, delas av utskottet. Trots den stora nedsättning i antalet remonter, som utskottet föreslår, torde således anslagsbeloppet till dessa omkostnader ej böra sättas lägre än 25,000 kronor.

Beräkningen av transport-, rese- och diverse kostnader till 255 kronor för varje remont har av riksdagen för innevarande år godkänts och denna beräkning torde för år 1922 kunna bibehållas.

För inköp av remonter och inlösen av tjänstehästar under år 1922 böra således följande belopp beräknas, nämligen:

för 455 ersättningsremonter å kronor	1,300	591,500 kronor	
» ersättning av 20 å depå störtade remonter å kronor	1,300	26,000	»
» 25 tjänstehästar	1,800	45,000	»
<hr/>			
för sammanlagt 500 hästar	tillhopa	662,500	»

Därtill komma:

transport-, rese- och diversekostnader för 475 remonter å 255 kronor	121,125 kronor	
omkostnader vid depåerna	25,000	»
<hr/>		
	Summa kronor	808,625 kronor

Från denna summa avgå följande inkomstposter:

för försäljning av 700 utrangerade hästar å 125 kronor	87,500 kronor	
ersättning för 50 till tjänstehästar uttagna stamhästar å 1,800 kronor	90,000	»
<hr/>		
	Summa kronor	177,500 kronor

Alltså behöva täckas av riksdagen på 1922 års stat en summa av 631,125 kronor.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må öka ordinarie reservationsanslaget till remontering från 466,750 kronor med 164,375 kronor till 631,125 kronor.»